

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 191

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 martie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.615 din 16 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	2–3
Decizia nr. 204 din 10 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	3–5
Decizia nr. 247 din 17 februarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	5–6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
248. — Hotărâre privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate	7–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.931. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea componentei nominale a comisiilor de specialitate ale panelului 5 — Arte și științe umaniste din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.615**

din 16 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Hara Florin Eugen Vișan și Mihaela Ozon în Dosarul nr. 2.629/62/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală și care formează obiect al Dosarului nr. 740D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.629/62/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.**

Excepția a fost ridicată de Hara Florin Eugen Vișan și Mihaela Ozon într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații întemeiate pe dispozițiile Legii nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 22 din Legea nr. 10/2001 sunt neconstituționale întrucât limitează termenul de depunere a notificărilor, considerând că depunerea notificărilor trebuie supusă termenului general de prescripție de 30 de ani.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că scopul textului legal criticat este acela de a înlătura incertitudinile cu privire la situația imobilelor preluate abuziv în proprietatea statului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie prevederile art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, texte de lege care au următorul cuprins:

— Art. 22: „(1) *Persoana îndreptățită va notifica în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi persoana juridică deținătoare, solicitând restituirea în natură a imobilului. În cazul în care sunt solicitate mai multe imobile, se va face câte o notificare pentru fiecare imobil.*

(2) *Notificarea va cuprinde denumirea și adresa persoanei notificate, elementele de identificare a persoanei îndreptățite, elementele de identificare a bunului imobil solicitat, precum și valoarea estimată a acestuia.*

(3) *Notificarea va fi comunicată prin executorul judecătoresc de pe lângă judecătoria în a cărei circumscripție teritorială se află imobilul solicitat sau în a cărei circumscripție își are sediul persoana juridică deținătoare a imobilului. Executorul judecătoresc va înregistra notificarea și o va comunica persoanei notificate în termen de 7 zile de la data înregistrării.*

(4) *Notificarea înregistrată face dovada deplină în fața oricărui autorităși, persoane fizice sau juridice, a respectării termenului prevăzut la alin. (1), chiar dacă a fost adresată altei unități decât cea care deține imobilul.*

(5) *Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.”*

Curtea constată că termenul de 6 luni a fost prelungit succesiv prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor cuprinse în art. 44 din Constituție, care garantează dreptul de proprietate, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor criticate, prin raportare la critici similare,

constatând că sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 1.105 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 27 octombrie 2009, și prin Decizia nr. 533 din 13 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 14 iulie 2008, Curtea a statuat că Legea nr. 10/2001 este o lege specială în materia revendicării imobiliare, prin care legiuitorul a urmărit să evite perpetuarea stării de incertitudine în ceea ce privește situația juridică a imobilelor preluate în mod abuziv, cu sau fără titlu valabil, de către stat sau de către alte persoane juridice, în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989. În acest scop a fost instituită, prin art. 22 și următoarele din lege, o procedură administrativă ce are ca scop restituirea în natură a imobilelor — terenuri sau construcții — de către persoana juridică deținătoare, prin decizie sau dispoziție motivată a organelor sale de conducere. Legiuitorul a condiționat exercitarea dreptului la restituire a imobilelor de respectarea unor termene, cum este și termenul de 6 luni, prevăzut de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, înăuntrul căruia trebuie trimisă notificarea către

persoana juridică deținătoare a imobilului. Acest termen nu este, însă, de natură să aducă atingere dreptului de proprietate privată, așa cum susțin autorii excepției de neconstituționalitate, căci „recunoașterea *sine die* a posibilității persoanei interesate de a declanșa procedura de recuperare a imobilelor preluate abuziv de către stat ar fi fost de natură să genereze un climat de insecuritate juridică în domeniul proprietății imobiliare [...]”. Potrivit dispozițiilor art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, exercitarea dreptului de proprietate trebuie să se facă în limitele legii, iar potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, „legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept [...]”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Hara Florin Eugen Vișan și Mihaela Ozon în Dosarul nr. 2.629/62/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția civilă și de proprietate intelectuală. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 204

din 10 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Gheorghe Nicolae în Dosarul nr. 8.807/302/2010 al Judecătorei

Sectorului 5 București, excepție ce face obiectul Dosarului nr. 3.689 D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.690 D/2010, nr. 3.691 D/2010, nr. 3.769 D/2010, nr. 3.770 D/2010 și nr. 3.829 D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Cristian Gheorghe și, respectiv, de Marius Ilinca în dosarele nr. 11.858/302/2010 și nr. 10.182/302/2010 ale Judecătorei Sectorului 5 București, de Gheorghe Brînzan și, respectiv, de Florin Ciprian Ionescu în dosarele nr. 1.523/203/2010 și nr. 8.240/215/2010 ale Judecătorei Craiova, și de Rafael Constantin în Dosarul nr. 10.175/302/2010 al Judecătorei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.689 D/2010, nr. 3.690 D/2010, nr. 3.691D/2010, nr. 3.769 D/2010, nr. 3.770 D/2010 și nr. 3.829 D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.690 D/2010, nr. 3.691D/2010, nr. 3.769 D/2010, nr. 3.770 D/2010 și nr. 3.829 D/2010 la Dosarul nr. 3689 D/2010, care a fost primul înregistrat.

După strigarea cauzei, se prezintă autorul excepției, Marius Ilinca. Având cuvântul, acesta arată că dorește schimbarea regimului de detenție de la închis la semideschis și că îndeplinește condițiile legale pentru a beneficia de aceasta.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 10 august 2010 și, respectiv, 6 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 8.807/302/2010, nr. 11.858/302/2010, nr. 10.182/302/2010 și, respectiv, nr. 10.175/302/2010, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Gheorghe Nicolae, Cristian Gheorghe, Marius Ilinca și, respectiv, Rafael Constantin.

Prin încheierile din 15 iunie 2010 și 8 iunie 2010, pronunțate în dosarele nr. 1.523/203/2010 și nr. 8.240/215/2010, **Judecătoria Craiova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Gheorghe Brînzan și, respectiv, de Florin Ciprian Ionescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexate, se susține, în esență, că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale referitoare la egalitatea în fața legii, precum și pe cele care consacră dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, prin aceea că permite o stabilire arbitrară a regimului de executare a pedepsei pe care urmează să îl suporte deținutul. Se arată că aprecierea în sensul că „decizia o are judecătorul delegat este neconformă cu dreptul la integritate psihică, întrucât acesta ia decizia pe baza raportului Comisiei, care poate dispune «în mod excepțional», fără stabilirea unor limite, ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte deținutul”. Se mai arată că judecarea de către aceeași Comisie a naturii și modului de săvârșire a infracțiunii, fără ca deținutul să aibă posibilitatea depunerii de probatorii și fără ca această Comisie să cunoască întreaga situație avută în vedere de instanța de judecată care a pronunțat condamnarea, reprezintă un act de ingerință în competența autorității judiciare, nepermis într-o ordine constituțională guvernată de principiul separației puterilor în stat. Se conchide în sensul că sintagma „în mod excepțional”, cuprinsă în textul de lege criticat, îngrădește nepermis drepturile fundamentale și se impune înlăturarea ei.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Judecătoria Craiova apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Din examinarea încheierilor de sesizare, precum și a concluziilor scrise depuse de autorii excepției în dosarele instanțelor de judecată, rezultă că în toate aceste dosare obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 22 alin. (2), potrivit căroră „*În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate*”, astfel încât numai cu privire la acestea Curtea urmează a se pronunța.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și în art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași dispoziții legale, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și față de critici similare sau identice. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.315 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 23 decembrie 2008, și Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, Curtea a statuat, pentru considerentele acolo reținute, că dispozițiile care reglementează regimurile de executare a pedepselor privative de libertate, inclusiv cele referitoare la procedura schimbării regimului de executare a pedepselor privative de libertate în regimul imediat inferior ca grad de severitate, nu stabilesc privilegii sau discriminări.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.143 din 15 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 9 octombrie 2009, răspunzând aceluiași critici referitoare la încălcarea art. 22 din Constituție privind dreptul la integritate fizică și psihică al persoanei, Curtea a apreciat că acestea nu poate fi reținută, deoarece vizează modul de interpretare și aplicare a legii de către comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate, aspect care excedează competenței Curții Constituționale. De altfel, potrivit art. 26 alin. (1) și (5) din Legea nr. 275/2006, schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate se

dispune de judecătorul delegat, prin încheiere motivată, iar nu de comisia din cadrul penitenciarului. În plus, în temeiul art. 26 alin. (8) din același act normativ, împotriva acestei încheieri persoana condamnată poate introduce contestație la judecătoria în a cărei circumscripție se află penitenciarul, cadru în care,

beneficiind de garanțiile stabilite de lege, poate formula toate apărările pe care le consideră necesare.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Gheorghe Nicolae, Cristian Gheorghe și, respectiv, de Marius Ilinca în dosarele nr. 8.807/302/2010, nr. 11.858/302/2010 și, respectiv, nr. 10.182/302/2010 ale Judecătoriei Sectorului 5 București, de Gheorghe Brînzan și Florin Ciprian Ionescu în dosarele nr. 1.523/203/2010 și nr. 8.240/215/2010 ale Judecătoriei Craiova și de Rafael Constantin în Dosarul nr. 10.175/302/2010 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 247

din 17 februarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nicolae Nedelia în Dosarul nr. 4.002/236/2008 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 1.917 D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.918 D/2010, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Tudor Sorin Cristian în Dosarul nr. 6.855/236/2008 al Tribunalului Giurgiu — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.917 D/2010 și nr. 1.918 D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.918 D/2010 la Dosarul nr. 1.917 D/2010, care a fost primul înregistrat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 11 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 4.002/236/2008 și nr. 6.855/236/2008, **Tribunalul Giurgiu — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind**

circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nicolae Nedelia și Tudor Sorin Cristian.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexe, autorii acesteia susțin, în esență, că prin neaplicarea Normei de metrologie legală NML 021—05 „Aparate pentru măsurarea vitezei de circulație a autovehiculelor (cinemometre)”, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 301/2005, în ceea ce privește eroarea tolerată pentru măsurarea vitezei (art. 3.1.1. „Erori maxime tolerate pentru măsurarea vitezei”), agentul constatat le-a încălcat dreptul constituțional la liberă circulație. Se consideră că prevederile art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 contravin dispozițiilor art. 25 din Constituție deoarece permit încălcarea dreptului de a circula pe drumurile publice, chiar dacă există marja de eroare a unui aparat.

Tribunalul Giurgiu — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în cauză este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat se rezumă la a institui sancțiuni corespunzătoare săvârșirii unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice. În ceea ce privește dispozițiile art. 25 din Constituție, se arată că nu au legătură cu normele criticate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având

următorul cuprins: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni și cu aplicarea sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce pentru o perioadă de 90 de zile săvârșirea de către conducătorul de autovehicul sau tramvai a următoarelor fapte: [...] e) depășirea cu mai mult de 50 km/h a vitezei maxime admise pe sectorul de drum respectiv și pentru categoria din care face parte autovehiculul condus, constatată, potrivit legii, cu mijloace tehnice omologate și verificate metrologic.*”

Se susține că aceste dispoziții legale încalcă dreptul la liberă circulație, consacrat de art. 25 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că autorii acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, argumentele enunțate vizând, în realitate, modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale de către organul constatat, cu privire la care se arată că nu a aplicat normele referitoare la eroarea tolerată pentru măsurarea vitezei. Asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai cu privire la constituționalitatea actelor cu privire la care a fost sesizată, fiind de competența instanțelor de judecată învestite cu soluționarea plângerii contravenționale.

În plus, într-o jurisprudență constantă, Curtea a statuat că art. 25 din Constituție privind dreptul la liberă circulație nu are legătură cu dreptul de a conduce vehicule. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 210 din 13 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 267 din 20 aprilie 2007, Curtea a statuat că „dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație.

Ca urmare, fiecare cetățean poate folosi mijloacele de transport pe care le consideră potrivite (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale), cu respectarea regulilor impuse prin actele normative care reglementează utilizarea acestora.”

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nicolae Nedelia și Tudor Sorin Cristian în dosarele nr. 4.002/236/2008 și nr. 6.855/236/2008 ale Tribunalului Giurgiu — Secția civilă

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 februarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 109¹ alin. (7) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Procedura de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 17 martie 2011.
Nr. 248.

ANEXĂ

PROCEDURĂ

de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate

CAPITOLUL I

Dispoziții comune

Art. 1. — Verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit, prevăzută la art. 109¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul de procedură fiscală*, reprezintă ansamblul activităților desfășurate de organele fiscale având ca obiect examinarea totalității drepturilor și a obligațiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie și a oricăror altor elemente relevante pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice verificate.

Art. 2. — În scopul efectuării activităților prevăzute la art. 1, organul fiscal va proceda, în principal, la:

a) solicitarea, în condițiile legii, de informații de la autorități și instituții publice;

b) analiza tuturor informațiilor, documentelor și a altor mijloace de probă referitoare la situația fiscală a persoanei fizice verificate;

c) confruntarea informațiilor obținute prin administrarea mijloacelor de probă cu cele din declarațiile fiscale depuse, conform legii, de persoana verificată sau, după caz, de plătitorii de venit ori terțe persoane;

d) solicitarea, în condițiile legii, de informații, clarificări, explicații, documente și alte asemenea mijloace de probă de la persoana fizică verificată și/sau de la persoane cu care aceasta a avut ori are raporturi economice sau juridice;

e) discutarea constatărilor organului fiscal cu persoana fizică verificată și/sau cu împuterniciții acesteia;

f) stabilirea, dacă este cazul, a diferenței de bază de impozitare ajustată, prin utilizarea metodelor indirecte, prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și a obligațiilor fiscale corespunzătoare acesteia;

g) dispunerea măsurilor asigurătorii, în condițiile legii.

Art. 3. — Perioada pentru care se determină starea de fapt fiscală a persoanei fizice verificate este perioada impozabilă definită de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Codul fiscal*.

Art. 4. — Perioada supusă verificării este perioada de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale.

CAPITOLUL II

Metodele indirecte

Art. 5. — Metodele indirecte utilizate pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele:

a) metoda sursei și cheltuirii fondului;

b) metoda fluxurilor de trezorerie;

c) metoda patrimoniului.

Art. 6. — (1) Selectarea metodelor indirecte pentru ajustarea bazei impozabile este de competența organelor fiscale.

(2) Selectarea metodelor indirecte pentru ajustarea bazei impozabile se face în funcție de situația constatată, sursele de informații și înscrisurile identificate sau documentele obținute.

(3) Utilizarea metodelor indirecte se poate face individual sau combinat, în funcție de complexitatea, dificultățile, sursele de informații și de perioada verificată.

Art. 7. — (1) *Metoda sursei și cheltuirii fondului* constă în compararea cheltuielilor efectuate de o persoană fizică cu veniturile declarate în perioada verificată. Orice cheltuială în exces față de valoarea declarată a veniturilor poate reprezenta venit impozabil nedeclarat.

(2) Pentru reconstituirea venitului obținut atât din surse impozabile, cât și din surse neimpozabile, care este luat în considerare la stabilirea bazei impozabile ajustate, se au în vedere fluxurile de numerar.

(3) Pentru aceasta, fluxurilor de numerar li se asociază cheltuielile și veniturile persoanei fizice, determinându-se astfel în întregime numerarul utilizat pentru efectuarea cheltuielilor, care va fi comparat cu numerarul încasat din orice sursă.

(4) Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate se va calcula balanța veniturilor și cheltuielilor efectuate, fiind luate în considerare veniturile, respectiv sumele încasate, cheltuielile totale, veniturile neimpozabile, creșterile și descreșterile nete ale activelor în perioada verificată.

(5) Determinarea veniturilor sustrate de la impozitare constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării.

Art. 8. — (1) *Metoda fluxurilor de trezorerie* constă în analiza intrărilor și ieșirilor de sume în/din conturile bancare, precum și a intrărilor și ieșirilor de sume în numerar, pentru a stabili mișcările de disponibilități bănești și asocierea acestor mișcări cu sursele de venit și utilizarea acestora.

(2) Prin utilizarea metodei fluxurilor de trezorerie se vor putea identifica venituri nedeclareate, pornindu-se de la analiza valorii și frecvenței depunerilor în conturile bancare și a surselor acestor depuneri.

(3) Determinarea veniturilor sustrate de la impozitare constă în compararea disponibilităților bănești din conturile bancare și evidențiate în documente sau folosite la plata cu numerar cu toate veniturile din surse impozabile depuse în conturile bancare ori folosite la plata cu numerar a unor cheltuieli în perioada supusă controlului.

Art. 9. — (1) *Metoda patrimoniului* permite stabilirea bazei impozabile ajustate pentru o persoană fizică verificată, analizând creșterea, respectiv descreșterea patrimoniului net al acesteia.

(2) Metoda patrimoniului constă în determinarea venitului impozabil pe baza creșterii valorii patrimoniului net al unei persoane fizice pe parcursul unei perioade impozabile, după ajustarea cu cheltuielile efectuate și veniturile neimpozabile. Se consideră că pentru orice perioadă impozabilă venitul unei persoane fizice este folosit pentru elemente de cheltuieli, inclusiv pentru creșterea patrimoniului net sau pentru scăderea obligațiilor.

(3) Creșterea sau descreșterea valorii patrimoniului net se determină prin compararea valorii patrimoniului net la începutul perioadei cu cea de la sfârșitul perioadei. Se vor lua în considerare efectele pe care le au asupra patrimoniului net achiziționarea de active, reducerea de obligații și cheltuielile efectuate din surse de venit care nu sunt declarate ca fiind impozabile.

Art. 10. — În vederea aplicării metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate a unei persoane fizice verificate, organele fiscale efectuează următoarele activități:

a) stabilirea stării de fapt în cazul persoanei fizice supusă verificării și care îndreptățește organul fiscal la aplicarea

metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate. Organul fiscal are dreptul să utilizeze metodele indirecte de stabilire a veniturilor impozabile dacă în urma verificării fiscale prealabile a fost constatată o diferență semnificativă între, pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitorii de venit și, pe de altă parte, situația fiscală personală;

b) examinarea oricăror înscrisuri sau informații despre activitatea persoanei fizice verificate referitoare la mărimea veniturilor și/sau a cheltuielilor pe perioada verificată;

c) stabilirea elementelor sau criteriilor care conduc la concluzia că veniturile realizate și/sau cheltuielile efectuate de persoana fizică verificată nu sunt conforme cu declarațiile de venit depuse la organele fiscale;

d) identificarea, analizarea și selectarea elementelor probatorii în vederea selectării metodei/metodelor indirecte;

e) selectarea metodei sau a metodelor indirecte, care se face în funcție de cerințele specifice ale acestora, de situația fiscală a persoanei fizice verificate și de natura informațiilor ori a documentelor disponibile. Organele fiscale vor utiliza individual sau combinat metodele indirecte;

f) stabilirea bazei impozabile ajustate prin metoda/metodele indirecte, pentru perioada verificată, pe fiecare categorie de venit supusă impozitării (venituri din surse identificate și/sau din surse neidentificate);

g) calculul impozitului pe venit datorat de persoana fizică verificată pentru perioada verificată, corespunzător bazei impozabile ajustate;

h) stabilirea diferenței de impozit pe venit datorat de persoana fizică pentru perioada verificată.

Art. 11. — Rezultatele obținute din aplicarea metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate se înscriu în raportul încheiat de organul fiscal la finalizarea verificărilor, împreună cu nominalizarea metodei/metodelor indirecte utilizate și a tuturor elementelor avute în vedere la stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit.

CAPITOLUL III

Procedura de aplicare a metodelor indirecte

SECȚIUNEA 1

Etape preliminare verificării fiscale prealabile documentare

Art. 12. — Pentru verificarea situației fiscale personale a persoanelor fizice, organele fiscale efectuează următoarele activități preliminare:

a) analiza de risc pentru stabilirea riscului probabil pentru un grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale, la solicitarea unor instituții ori autorități publice;

b) selectarea grupului de persoane care vor fi supuse verificării fiscale prealabile documentare.

Art. 13. — *Analiza de risc* reprezintă activitatea efectuată de organele fiscale pentru a identifica riscurile de nedeclarare a veniturilor impozabile, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le comunica organelor fiscale competente pentru selectarea persoanelor fizice care vor fi supuse verificării fiscale prealabile documentare.

Art. 14. — Analiza de risc constă în următoarele activități:

a) definirea caracteristicilor grupului persoanelor fizice cu potențial risc de nedeclarare;

b) stabilirea surselor de date specifice acestui grup;

c) culegerea și formalizarea informațiilor;

d) elaborarea indicatorilor de risc specifici grupului;

e) stabilirea riscului minim acceptat de administrația fiscală;

f) procesarea și elaborarea listei persoanelor care depășesc riscul minim;

g) propuneri pentru efectuarea verificării fiscale prealabile documentare.

Art. 15. — Dispozițiile prezentei proceduri se vor completa, la propunerea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu norme privind procedura de analiză de risc, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentului act normativ.

Art. 16. — Selectarea persoanelor fizice ce urmează a fi supuse verificării fiscale prealabile documentare este efectuată de către organul fiscal competent.

Art. 17. — Selectarea persoanelor fizice ce urmează a fi supuse verificării fiscale prealabile documentare se face din lista persoanelor care depășesc riscul minim acceptat de administrația fiscală, în funcție de nivelul riscului și de capacitatea de efectuare a verificărilor fiscale prealabile documentare.

SECȚIUNEA a 2-a

Verificarea fiscală prealabilă documentară

Art. 18. — *Verificarea fiscală prealabilă documentară* reprezintă ansamblul activităților prevăzute la art. 1 efectuate la sediul organului fiscal pe baza informațiilor deținute de către acesta sau obținute ca urmare a exercitării atribuțiilor prevăzute de lege.

Art. 19. — Verificarea fiscală prealabilă documentară se efectuează asupra persoanelor fizice selectate.

Art. 20. — Activitatea de verificare fiscală prealabilă documentară se desfășoară fără notificarea persoanei fizice.

Art. 21. — Pe perioada desfășurării activității de verificare fiscală prealabilă documentară, organele fiscale pot solicita terților, inclusiv plătitorilor de venit sau oricăror autorități sau instituții publice, în condițiile legii, informații ori documente pentru stabilirea situației fiscale reale a persoanei fizice supuse verificării.

Art. 22. — Verificarea fiscală prealabilă documentară constă în compararea tuturor veniturilor declarate de persoana fizică supusă verificării sau de plătitorii de venit dintr-o perioadă impozabilă, pe de o parte, cu situația fiscală personală definită la art. 109¹ alin. (2) din Codul de procedură fiscală, din aceeași perioadă impozabilă, pe de altă parte.

Art. 23. — La stabilirea situației fiscale personale, organul fiscal are în vedere evoluția totalității drepturilor și obligațiilor de natură patrimonială, pe parcursul perioadei impozabile verificate, inclusiv a fluxurilor de trezorerie și a altor elemente relevante pentru stabilirea bazei impozabile pentru impozitul pe venit datorat de persoana fizică.

Art. 24. — Organele fiscale stabilesc situația fiscală personală pe baza informațiilor, documentelor și a altor mijloace de probă, astfel:

a) deținute de organul fiscal;

b) obținute de către organul fiscal de la terți prin exercitarea dreptului său de a solicita informații sau documente, potrivit art. 52—59 din Codul de procedură fiscală;

c) obținute de organul fiscal de la autoritățile sau instituțiile publice, în condițiile art. 60—63 din Codul de procedură fiscală.

Art. 25. — Verificarea fiscală prealabilă documentară are în vedere examinarea informațiilor referitoare la persoana fizică verificată în ceea ce privește sursele de venit, regimurile de impunere, îndeplinirea obligațiilor de depunere a declarațiilor fiscale, rezultatele eventualelor inspecții fiscale cu privire la activitățile independente desfășurate de persoana fizică, dacă este cazul, verificări la persoane juridice cu care aceasta are

legături de afaceri și orice alte asemenea examinări, în funcție de informațiile existente în evidența fiscală.

Art. 26. — În scopul stabilirii situației fiscale personale a persoanei fizice verificate și al comparării acesteia cu veniturile declarate, organul fiscal procedează la examinarea și evaluarea intrărilor și ieșirilor din patrimoniu a bunurilor mobile și imobile, a intrărilor și ieșirilor de bani sau alte valori, precum și a altor elemente ce vizează nivelul și categoriile de cheltuieli personale ale persoanei fizice verificate.

Art. 27. — Prin verificarea fiscală prealabilă documentară se stabilesc:

a) nivelul veniturilor realizate de persoana fizică verificată comparativ cu veniturile din declarațiile fiscale;

b) continuarea verificării fiscale sau încetarea acesteia.

Art. 28. — Rezultatele verificării fiscale prealabile documentare se consemnează într-un raport de verificare fiscală prealabilă documentară.

Art. 29. — Raportul de verificare fiscală prealabilă documentară conține toate constatările reținute de organul fiscal pe perioada desfășurării verificării, precum și propunerea de a continua verificarea sau de a înceta procedura de verificare. După analiza raportului de verificare fiscală prealabilă documentară, conducătorul organului fiscal decide, în condițiile legii, prin rezoluție scrisă, continuarea sau încetarea procedurii de verificare.

SECȚIUNEA a 3-a

Verificarea fiscală

Art. 30. — (1) În cazul în care rezultatul verificării fiscale prealabile documentare reprezintă o diferență semnificativă între veniturile realizate de persoana fizică, calculate în baza situației fiscale personale, și veniturile declarate de aceasta sau de plătitorii de venit, conform art. 109¹ alin. (4) din Codul de procedură fiscală, organul fiscal comunică avizul de verificare persoanei fizice care a făcut obiectul verificării fiscale prealabile documentare.

(2) Avizul prevăzut la alin. (1) este însoțit de un extras din raportul de verificare fiscală prealabilă documentară ce conține concluziile verificării, care au stat la baza luării deciziei de continuare a procedurii de verificare.

Art. 31. — Prin comunicarea avizului de verificare, procedura de verificare fiscală continuă. Verificarea, denumită în continuare *verificare fiscală*, se efectuează cu cooperarea persoanei fizice verificate.

Art. 32. — (1) Avizul de verificare cuprinde toate elementele prevăzute de art. 109³ din Codul de procedură fiscală, respectiv:

a) temeiul juridic al verificării fiscale. Se precizează că este îndeplinită condiția prevăzută la art. 109¹ alin. (4) din Codul de procedură fiscală;

b) data de începere a verificării fiscale. Este data stabilită de organul fiscal pentru începerea verificării fiscale. Avizul de verificare se comunică persoanei fizice cu cel puțin 15 zile înainte de data începerii verificării fiscale. La stabilirea datei de începere a verificării fiscale organul fiscal va avea în vedere perioada necesară pentru comunicarea avizului de verificare;

c) perioada ce urmează a fi supusă verificării. Perioada supusă verificării este perioada impozabilă definită de Codul fiscal, cu respectarea termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligații fiscale;

d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării. Acest drept trebuie să fie precizat expres în avizul de verificare;

e) solicitarea de informații și înscrisuri relevante pentru verificare. Se precizează că, în termen de 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, persoana fizică verificată trebuie să prezinte documente justificative pentru clarificarea situației fiscale personale. Odată cu comunicarea avizului de verificare organul fiscal solicită extrasele de conturi bancare.

(2) Prin avizul de verificare, persoana fizică este înștiințată că are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.

Art. 33. — Avizul de verificare se comunică persoanei fizice în conformitate cu dispozițiile art. 44 din Codul de procedură fiscală. Avizul de verificare este însoțit de Carta drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării fiscale.

Art. 34. — În cazul refacerii verificării ca urmare a unei dispoziții cuprinse în decizia de soluționare a contestației, se comunică persoanei fizice un aviz de refacere a verificării.

Art. 35. — (1) Amânarea datei de începere a verificării fiscale se poate face o singură dată, la solicitarea scrisă a persoanei fizice, pentru motive justificate. În solicitare persoana fizică prezintă motivele pentru care solicită amânarea și, după caz, documentele justificative în susținerea acestora.

(2) Cererea de amânare se soluționează în termen de maximum 5 zile de la data înregistrării acesteia.

(3) În situația în care organul fiscal a aprobat amânarea datei de începere a verificării fiscale, comunică persoanei fizice data la care a fost reprogramată acțiunea de verificare fiscală.

Art. 36. — (1) Acțiunea de verificare fiscală se desfășoară, de regulă, la sediul organului fiscal. În acest scop, persoana fizică verificată este înștiințată prin avizul de verificare despre locul și persoana de contact la care să se prezinte.

(2) La cererea persoanei fizice verificate, verificarea fiscală se poate desfășura și la:

a) domiciliul său, dacă persoana verificată este în imposibilitate fizică de a se deplasa;

b) domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate sau juridică, dacă domiciliul acestei persoane reprezintă și sediul său profesional.

(3) Solicitarea scrisă a persoanei fizice pentru desfășurarea verificării la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență se depune la organul fiscal înainte de data începerii verificării fiscale înscrisă în avizul de verificare. Cererea se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare.

(4) Pentru efectuarea verificării la domiciliul persoanei fizice sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate ori juridică trebuie ca spațiul pus la dispoziția organului fiscal să fie adecvat pentru efectuarea verificărilor.

(5) Prin *spațiu adecvat desfășurării verificărilor* se înțelege asigurarea unui spațiu, în limita posibilității persoanei fizice, care să permită desfășurarea activităților legate de controlul documentelor și elaborarea actului de control.

(6) La data începerii verificării fiscale, organul fiscal va avea prima discuție cu persoana fizică supusă verificării. Cu această ocazie, organul fiscal va prezenta persoanei fizice legitimația și ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului fiscal.

Art. 37. — (1) Persoana fizică are la dispoziție o perioadă de 60 de zile de la primirea avizului să prezinte documente justificative sau alte clarificări relevante pentru situația sa fiscală.

(2) Prin *clarificări relevante* se înțelege prezentarea de explicații în legătură cu conținutul unor documente justificative sau în legătură cu unele situații de fapt.

(3) Perioada prevăzută la alin. (1) poate fi prelungită cu 30 de zile, o singură dată, la solicitarea scrisă și temeinic justificată a persoanei fizice, cu acordul organului fiscal.

(4) Ori de câte ori pe parcursul verificării fiscale organul fiscal apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile art. 52 și 56 din Codul de procedură fiscală. În acest caz, organul fiscal va stabili, cu consultarea persoanei fizice, un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate.

Art. 38. — (1) Durata efectuării verificării fiscale este stabilită de organul fiscal și nu poate fi mai mare de 3 luni.

(2) Perioadele prevăzute de lege sau stabilite de organul fiscal pentru prezentarea documentelor și/sau a informațiilor solicitate nu sunt incluse în calculul duratei verificării fiscale.

Art. 39. — (1) Acțiunea de verificare poate fi suspendată când este îndeplinită una dintre următoarele condiții și numai dacă neîndeplinirea acesteia împiedică finalizarea verificării fiscale:

a) pentru efectuarea unei expertize conform Codului de procedură fiscală;

b) pentru efectuarea de cercetări în vederea identificării persoanei fizice sau a stabilirii realității unor tranzacții;

c) la solicitarea scrisă a persoanei fizice ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de organul fiscal desemnat pentru efectuarea verificării, care conduce la imposibilitatea continuării verificării. Pe parcursul unei verificări, persoana fizică poate solicita suspendarea acesteia doar o singură dată;

d) pentru solicitarea unor informații suplimentare de la terțe persoane sau de la autoritățile fiscale similare din alte state membre ale Uniunii Europene ori din state cu care România are încheiate convenții internaționale pentru schimburi de informații în scopuri fiscale;

e) la propunerea structurii care coordonează activitatea de verificare fiscală a persoanelor fizice, pentru valorificarea unor informații rezultate din alte verificări, permise de la alte autorități sau instituții publice ori de la terți.

(2) Data de la care se suspendă acțiunea de verificare este comunicată persoanei fizice prin decizie de suspendare. Decizia de suspendare este act administrativ fiscal și poate fi contestată în condițiile Codului de procedură fiscală.

(3) După încetarea condițiilor care au generat suspendarea, verificarea fiscală va fi reluată, data acesteia fiind comunicată în scris persoanei fizice.

Art. 40. — Pe parcursul derulării verificării fiscale, cu respectarea termenului prevăzut la art. 109¹ alin. (5) din Codul de procedură fiscală, persoana supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare.

Art. 41. — Înscrisurile și explicațiile prezentate conform art. 40 se referă la elemente privind clarificarea situației fiscale personale definite la art. 109¹ din Codul de procedură fiscală.

Art. 42. — Pentru stabilirea bazei impozabile ajustate pentru impozitul pe venit se au în vedere, în special, următoarele:

a) documentele/informațiile prezentate de persoana fizică verificată;

b) documentele/informațiile persoanei fizice verificate sau în legătură cu aceasta deținute sau obținute de organele fiscale;

c) informații oficiale publicate de autorități sau instituții publice;

d) documente/informații obținute de la terțe persoane în legătură cu veniturile sau cheltuielile persoanei verificate;

e) documente/informații de la autoritățile și instituțiile publice în legătură cu patrimoniul persoanei fizice verificate;

f) oricare alte evidențe relevante pentru ajustarea sau stabilirea bazei impozabile;

g) declarațiile fiscale depuse de persoana verificată, de plătitorii de venit sau de terțe persoane.

Art. 43. — La examinarea stării de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent are în vedere toate documentele justificative și fiscale care constituie mijloace de probă pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Art. 44. — (1) La începerea verificării fiscale, persoana fizică verificată este informată că poate numi persoane care să dea informații.

(2) Dacă informațiile persoanei fizice verificate sau cele ale persoanei numite de aceasta sunt insuficiente, atunci organul fiscal se poate adresa și altor persoane pentru obținerea de informații, în condițiile art. 52—59 din Codul de procedură fiscală.

(3) Persoana fizică verificată este informată pe parcursul desfășurării verificării fiscale asupra constatărilor rezultate din verificare.

Art. 45. — Persoana fizică verificată are dreptul să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale, în condițiile legii. Aceasta are dreptul să dea informații, să prezinte înscrisuri relevante pentru verificarea fiscală, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.

Art. 46. — (1) Rezultatul verificării se consemnează într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza impozabilă.

(3) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor și orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal, sub semnătură.

Art. 47. — (1) La finalizarea verificării fiscale, organul fiscal prezintă persoanei fizice constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acesteia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma verificării fiscale sau a cazului în care persoana fizică renunță la acest drept și notifică, în scris, acest fapt organelor fiscale.

(2) Data, ora și locul prezentării concluziilor se comunică, în scris, persoanei fizice, în timp util.

(3) Persoana fizică are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările verificării fiscale, punct de vedere ce se anexează la raportul de verificare și asupra căruia organul fiscal se pronunță în cuprinsul raportului.

Art. 48. — (1) Raportul de verificare se semnează de către organele fiscale care au efectuat verificarea, se verifică și se avizează de șeful de serviciu și se aprobă de către conducătorul organului fiscal competent.

(2) Decizia de impunere sau de încetare a procedurii de verificare fiscală se comunică persoanei fizice verificate, conform art. 44 din Codul de procedură fiscală.

Art. 49. — Ori de câte ori organele fiscale, în cadrul constatărilor efectuate cu ocazia verificării fiscale, au indicii care ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, sesizează organele de urmărire penală, în condițiile prevăzute de legea penală.

Art. 50. — În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele și informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare fiscală sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana verificată refuză, în cadrul aceleiași proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organele fiscale stabilesc baza impozabilă ajustată pentru impozitul pe venit și emit decizia de impunere.

SECȚIUNEA a 4-a

Reverificarea

Art. 51. — (1) Verificarea prevăzută la art. 109¹ din Codul de procedură fiscală se efectuează o singură dată pentru impozitul pe venit și pentru fiecare perioadă impozabilă. Prin excepție, conducătorul organului fiscal competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă, de la data încheierii verificării fiscale și până la data împlinirii termenului de prescripție, apar date suplimentare necunoscute organelor fiscale la data efectuării verificărilor sau erori de calcul care influențează rezultatele acestora.

(2) Datele suplimentare, necunoscute organelor fiscale la data efectuării verificării fiscale la o persoană fizică, pe care se fundamentează decizia de reverificare a unei anumite perioade, pot rezulta din situații, cum sunt:

a) efectuarea unui control, potrivit prevederilor art. 97 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură fiscală, asupra documentelor justificative ale unui grup de contribuabili din care face parte și persoana fizică în cauză;

b) obținerea, pe parcursul acțiunilor de verificare efectuate la alți contribuabili, a unor documente sau informații suplimentare referitoare la activitatea contribuabilului, într-o perioadă care a fost deja supusă verificării fiscale;

c) informații obținute în orice alt mod, de natură să modifice rezultatele verificării fiscale anterioare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 52. — (1) În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei proceduri se aprobă, prin ordin al ministrului finanțelor publice, Carta drepturilor și obligațiilor persoanei fizice supuse verificării fiscale.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se aprobă modelul și conținutul formularelor utilizate în activitatea de verificare fiscală, precum și ale raportului de verificare fiscală prealabilă documentară, raportului de verificare fiscală, deciziei de impunere și deciziei de încetare a procedurii de verificare.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

privind aprobarea componenței nominale a comisiilor de specialitate ale panelului 5 — Arte și științe umaniste din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare

În conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, ale Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.759/2011 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și a structurii acestuia și ale Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.761/2011 privind aprobarea componenței nominale a panelurilor pe domenii fundamentale ale Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă componența nominală a comisiilor de specialitate ale panelului 5 — Arte și științe umaniste din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, denumit în continuare *CNATDCU*, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) În cadrul fiecărei comisii de specialitate se numesc membrii biroului comisiei de specialitate.

Art. 2. — Membrii comisiilor de specialitate sunt experți în domeniul sau domeniile științifice arondate și sunt membri ai CNATDCU pentru întreaga durată a mandatului CNATDCU, care este de 4 ani.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 17 martie 2011.
Nr. 3.931.

ANEXĂ

COMPONENȚA NOMINALĂ a comisiilor de specialitate ale panelului 5 — Arte și științe umaniste din cadrul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare

Comisia de filologie

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
1.	Președinte al comisiei	Otilia HEDEȘAN	Universitatea de Vest din Timișoara
2.	Vicepreședinte al comisiei	Ștefan OLTEAN	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3.	Membru al biroului comisiei	Alexandra CORNILESCU	Universitatea din București
4.	Membru al biroului comisiei	Alexandra CUNIȚĂ	Universitatea din București
5.	Membru al biroului comisiei	Lăcrămioara PETRESCU	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
6.	Membru al biroului comisiei	Ferenc POZSONY	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
7.	Membru al biroului comisiei	Ion SIMUȚ	Universitatea din Oradea
8.	Membru	Mircea ANGHELESCU	Universitatea din București
9.	Membru	Ștefan AVĂDANEI	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
10.	Membru	Andrei AVRAM	Universitatea din București
11.	Membru	Corin BRAGA	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
12.	Membru	Andrei CORBEA HOIȘIE	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
13.	Membru	Jukka HAVU	Universitatea din Tampere, Finlanda
14.	Membru	Bruno MAZZONI	Universitatea din Pisa, Italia
15.	Membru	Mircea MIHĂIEȘ	Universitatea de Vest din Timișoara
16.	Membru	Gabriela PANĂ DINDELEGAN	Universitatea din București, Academia Română
17.	Membru	Liviu PAPADIMA	Universitatea din București
18.	Membru	Ion POP	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
19.	Membru	Marius SALA	Academia Română
20.	Membru	Monica SPIRIDON	Universitatea din București
21.	Membru	Speranța STĂNESCU	Universitatea din București

Comisia de filosofie

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
1.	Președinte al comisiei	Ilie PÂRVU	Universitatea din București
2.	Vicepreședinte al comisiei	Virgil CIOMOȘ	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
3.	Membru al biroului comisiei	Adrian-Paul ILIESCU	Universitatea din București
4.	Membru al biroului comisiei	Dan RAȚIU	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
5.	Membru al biroului comisiei	Nicolae RÂMBU	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
6.	Membru	Anton ADĂMUȚ	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
7.	Membru	Ștefan AFLOROAIE	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
8.	Membru	Ioan BIRIȘ	Universitatea de Vest din Timișoara
9.	Membru	Radu BOGDAN	Tulane University, New Orleans, SUA
10.	Membru	Gheorghe CLITAN	Universitatea de Vest din Timișoara
11.	Membru	Aurel CODOBAN	Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir”, Cluj-Napoca
12.	Membru	Dan CRĂCIUN	Academia de Studii Economice București
13.	Membru	Mircea FLONTA	Universitatea din București
14.	Membru	Gabriel LIICEANU	Universitatea din București
15.	Membru	Valentin MUREȘAN	Universitatea din București
16.	Membru	Gabriel SANDU	Universitatea din Helsinki, Finlanda
17.	Membru	Constantin SĂLĂVĂSTRU	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
18.	Membru	Gerard STAN	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
19.	Membru	Constantin STOENESCU	Universitatea din București

Comisia de istorie și studii culturale

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
1.	Președinte al comisiei	Alexandru Florin PLATON	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
2.	Vicepreședinte al comisiei	Antal LUKACS	Universitatea din București
3.	Membru al biroului comisiei	Gheorghe IACOB	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
4.	Membru al biroului comisiei	Gheorghe Vlad NISTOR	Universitatea din București
5.	Membru al biroului comisiei	Virgil ȚĂRĂU	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
6.	Membru	Ioan BOLOVAN	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
7.	Membru	Octavian BOUNEGRU	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
8.	Membru	Sorin DAMEAN	Universitatea din Craiova
9.	Membru	Denis DELETANT	Universitatea din Londra, UK
10.	Membru	Ovidiu GHIȚĂ	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
11.	Membru	Keith HITCHINS	Universitatea Urbana, Illinois, SUA
12.	Membru	Victor NEUMANN	Universitatea de Vest Timișoara
13.	Membru	Toader NICOARĂ	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
14.	Membru	Paul MICHELSON	Universitatea Statului Indiana, Bloomington, SUA
15.	Membru	Mihai RETEGAN	Universitatea din București
16.	Membru	Barbu ȘTEFĂNESCU	Universitatea din Oradea
17.	Membru	Alexandru VULPE	Institutul de Arheologie „V. Pârvan” din București

Comisia de teologie

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
1.	Președinte al comisiei	Nicolae ACHIMESCU	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
2.	Vicepreședinte al comisiei	Constantin COMAN	Universitatea din București
3.	Vicepreședinte al comisiei	Wilhelm DANCĂ	Institutul Teologic Romano-Catolic din Iași
4.	Membru al biroului comisiei	Valer BEL	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
5.	Membru al biroului comisiei	Daniel BENGA	Universitatea din București
6.	Membru al biroului comisiei	Ștefan BUCHIU	Universitatea din București
7.	Membru al biroului comisiei	Ion Irineu POPA	Universitatea din Craiova
8.	Membru	Cristian BARTA	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
9.	Membru	Otniel BUNACIU	Universitatea din București
10.	Membru	Nicolae CHIFĂR	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
11.	Membru	László HOLLÓ	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
12.	Membru	Christos KARAKOLIS	Universitatea din Atena, Grecia
13.	Membru	Sebastian MOLDOVAN	Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu
14.	Membru	Janos MOLNAR	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
15.	Membru	Gheorghe POPA	Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași
16.	Membru	Constantin RUS	Universitatea „Aurel Vlaicu” din Arad
17.	Membru	Chrisostomos STAMOULIS	Universitatea din Tesalonic, Grecia
18.	Membru	Petros VASILADIS	Universitatea din Tesalonic, Grecia

Comisia de arhitectură și urbanism

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
1.	Președinte al comisiei	Ioan AUGUSTIN	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
2.	Vicepreședinte al comisiei	Teodor GHEORGHIU	Universitatea „Politehnica” din Timișoara
3.	Membru al biroului comisiei	Andrea HAASE	Institutul de Arhitectură, Dessau, Germania
4.	Membru al biroului comisiei	Mircea MOLDOVAN	Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca
5.	Membru al biroului comisiei	Dorin ȘTEFAN	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
6.	Membru	Anca BRĂTULEANU	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
7.	Membru	Nicolae LASCU	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
8.	Membru	Virgil ONOFREI	Universitatea Tehnică „Gheorghe Asachi” Iași
9.	Membru	Alexandru SANDU	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București
10.	Membru	Constantinos SPIRIDONIDIS	Universitatea „Aristotel”, Salonic, Grecia
11.	Membru	Ana Maria ZAHARIADE	Universitatea de Arhitectură și Urbanism „Ion Mincu” din București

Comisia de arte plastice

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
1.	Președinte al comisiei	Andrei PLEȘU	Colegiul Noua Europă din București
2.	Vicepreședinte al comisiei	Anca OROVEANU	Universitatea Națională de Arte din București
3.	Membru al biroului comisiei	Cătălin BĂLESCU	Universitatea Națională de Arte din București
4.	Membru al biroului comisiei	Ioan Horvath BUGNARIU	Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca
5.	Membru al biroului comisiei	Ioana VLASIU	Institutul de Istoria Artei din București
6.	Membru	Jenő BARTOȘ	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași
7.	Membru	Iosif KIRALY	Universitatea Națională de Arte din București
8.	Membru	Dan MOHANU	Universitatea Națională de Arte din București
9.	Membru	Ileana PINTILIE	Universitatea de Vest din Timișoara

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
10.	Membru	Corina POPA	Universitatea Națională de Arte din București
11.	Membru	Unda POPP	Universitatea Națională de Arte din București
12.	Membru	Radu PULBERE	Universitatea de Artă și Design din Cluj-Napoca
13.	Membru	Aurel VLAD	Universitatea Națională de Arte din București
14.	Membru	Victor Ieronim STOICHIȚĂ	Universitatea din Fribourg, Elveția

Comisia de artele spectacolului

Nr. crt.	Funcția	Numele și prenumele	Instituția
1.	Președinte al comisiei	Valentina SANDU-DEDIU	Universitatea Națională de Muzică din București
2.	Vicepreședinte al comisiei	Adrian TITIENI	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
3.	Membru al biroului comisiei	Adriana BERA	Academia de Muzică „Gh. Dima” din Cluj-Napoca
4.	Membru al biroului comisiei	Nicolae MANDEA	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
5.	Membru al biroului comisiei	Laura VASILIU	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași
6.	Membru	Sergiu ANGHEL	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
7.	Membru	Gabriel BANCIU	Academia de Muzică „Gh. Dima” din Cluj-Napoca
8.	Membru	Dana BORȘAN	Universitatea Națională de Muzică din București
9.	Membru	Sorin BOTOȘENEANU	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
10.	Membru	Iosif DEMIAN	The University of Sydney — Australia
11.	Membru	Dana DUMA	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
12.	Membru	Marta ELEKES	Universitatea de Arte din Târgu Mureș
13.	Membru	David ESRIG	„Athnor Akademie”, Burghausen, Germania
14.	Membru	Tania FILIP	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
15.	Membru	Lucian GEORGESCU	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
16.	Membru	Radu IGASZAG	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
17.	Membru	Levente KOVACS	Universitatea de Arte din Târgu Mureș
18.	Membru	Olguța LUPU	Universitatea Națională de Muzică din București
19.	Membru	Nicolae MANDEA	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
20.	Membru	Bacs MIKLOS	Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca
21.	Membru	Diana MOȘ	Universitatea Națională de Muzică din București
22.	Membru	Smaranda MURGAN	Universitatea Națională de Muzică din București
23.	Membru	Dan PRELIPCEAN	Universitatea de Arte „George Enescu” din Iași
24.	Membru	Antigona RĂDULESCU	Universitatea Națională de Muzică din București
25.	Membru	Speranța RĂDULESCU	Muzeul Țăranului Român din București
26.	Membru	Doina ROTARU	Universitatea Națională de Muzică din București
27.	Membru	Carmen STANCIU	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București
28.	Membru	Alexa VISARION	Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică „I.L. Caragiale” din București

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2011 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic PDF, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

